

Het evangelie van de gekruisigde Christus... Gods reddende wijsheid en kracht.

Berkel en Rodenrijs, 27 november 2016, 10.00 uur:

(b) = door band/muziekgroep (o) = door orgel

- Liturgie:
1. Votum en zegengroet (Sela) (b)
 2. Antwoordlied: Opwekking Kids 23 (b)(staand)
(Zie de zon, zie de maan...)
 3. Lezen van de wet
 4. Lied: Ps. 40 : 4 en 7 (o)
 5. Gebed
 6. Lezen uit de Bijbel: 1 Korintiërs 1 : 18 - 2 : 5 (Els Biewenga)
 7. Kindermoment door Marjan van der Stoep
 8. Lied: Ps. 27 : 3 en 7 (o)
>> Regenboog
 9. Lezen van de tekst: 1 Korintiërs 2 : 1 en 2
 10. Preek
 11. Amenlied: Te Deum (van Ria Borkent) (o) (staand)
<< Regenboog
 12. Gebed met voorbeden
 13. Lied: Opwekking 770 (Ik zal er zijn - Sela) (b)
 14. Collecte
 15. Slotzang: Gz. 115 : 1, 2 met tegenstem (o) (staand)
 16. Zegen
 17. Amen met Ps. 72 : 11 Oude Berijming (o) (staand)

Na de verschillende toespraken eindigen we met LB 416 (o) als doorgeeflied.

<klik 1> Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,
genodigden, gasten, vrienden, familie, broeders en zusters, jongens en meisjes,
Er kan veel veranderen in bijna veertig jaar. <klik 1-2> Op 1 januari 1978 deed ik
in twee middagdiensten intrede in de gemeenten van Holwerd en Blija. Al snel
samengevoegd tot Blije-Holwerd. Nu beslaat de gemeente daar een groot deel van Noord-
Friesland.

In 1982 deed ik intrede in de gemeente te De Bilt-Bilthoven. Inmiddels één gemeente met de kerk te Zeist. In 1989 bevestigde ds. Feenstra mij als predikant in Berkel en Rodenrijs. Toen een groeiende gemeente die daarna drastisch in aantal afnam.

In ruim vijftwintig jaar is er hier ook veel veranderd. Besloten we begin jaren negentig dat er geen kindernevendiensten werden gehouden. [<klik 2>](#) Al heel wat jaren gaan de kinderen van de basisschool tijdens de preek naar de Regenboog.

Op de catechisatie [<klik 3>](#) ging het van de methode *Ik geloof*, via de methode *Tiekstra*, naar *Geloof.Nu*. Een samenvoeging van catechisatie en vereniging. Gaven in het begin de predikanten alle catechisaties. Nu leiden mentoren de groepen.

In de erediensten maken we van meer muziekinstrumenten dan alleen het orgel gebruik. [<klik 4>](#) We zingen daarbij onze psalmen, gezangen en geestelijke liederen. In 1978 hadden we 150 psalmen en 29 gezangen. Nu hebben we keus uit wel tweeduizend liederen.

Natuurlijk zou er veel meer te zeggen zijn. Ik laat het bij deze kleine greep uit de veranderingen in de kerk. Ook ik ben veranderd. Ik heb de intredepreek in Blija en Holwerd opgezocht. [<klik 5>](#) Twaalf getypte multoblaadjes. Duur van de preek: ongeveer veertig minuten.

De duur van de preken is dus vrijwel gehalveerd. De periode waarin we gebruik maakten van het Rooms Katholieke kerkgebouw aan de Noordeindseweg droeg daar sterk aan bij. Vanwege de akoestiek. Dat scheelde wel tweehonderd woorden per preek.

Ik heb de intredepreek nog eens gelezen. Mijn taalgebruik toen kwam zo uit mijn bijbeltje van toen weglopen. [<klik 6>](#) Ouderwets tot en met. Typisch schrijftaal met tal van tussen- en bijzinnen.

Sinds 2004 gebruiken we in de kerk de Nieuwe Bijbel Vertaling. In diensten met aanpassingen de Bijbel in Gewone Taal. De taal in de preken kon daarbij zeker niet achterblijven. Het is nu veel meer spreektaal. Kortere zinnen.

Maar wat er in de taal ook mag zijn veranderd. De inhoud is dezelfde gebleven. Het kostte mij geen enkele moeite dezelfde tekst voor de afscheidspreek te kiezen als dat ik toen koos voor mijn eerste intredepreek. 1 Korintiërs 2 : 1 - 2.

In de preken - de evangelie-verkondiging - gaat het nog steeds over "*Jezus Christus de gekruisigde*". Dat zal nooit veranderen zolang de bijbel opengaat. Het was voor mij al die jaren thematisch. Het moest over de Heer Jezus Christus gaan.

Wel moet ik zeggen, dat ik gaandeweg mijn loopbaan als predikant meer en meer de heerlijke betekenis van Hem ben gaan zien. Hij is echt *een onuitputtelijke bron van grenzeloze/onbegrensde genade*.

Zo ook vandaag. Het thema is: [<klik 7>](#)

Het evangelie van de gekruisigde Christus... Gods reddende wijsheid en kracht.

Ik weet nog goed waarom ik die tekst koos. In de toen gebruikte vertaling luidde die:

"Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd"

Wat de apostel Paulus in die eerste verzen van het tweede hoofdstuk schreef sprak mij aan. Ook ik beschikte niet over de gave van "*welsprekendheid*". Een redenaarstalent was mij niet gegeven.

Eerder was ik verlegen, "*angstig en onzeker*". Bang om in het publiek het woord te voeren. Waarom ik dan dominee ben geworden? Dat kwam doordat het Woord - de bijbel - mij gegrepen had. Dat Woord wilde ik voeren. [<klik 8>](#)

Door Gods genade heb ik dat meer dan 3600 keer mogen doen. De avondmaalsvieringen met meditaties zijn daarin niet meegeteld. Ook de dubbele diensten, die we hier lange tijd hadden, heb ik niet meegerekend...

Altijd weer was ik mij ervan bewust, dat de Christus moet worden gepredikt. [<klik 8-1>](#) Zijn blijde boodschap moet klinken. Want Hij is "*het geheim van God*". Paulus heeft het over het "*mysterie*". Gods wonderlijke reddingsplan voor deze wereld.

Zoals ik in alle plaatsen waar ik mocht preken daarmee aankwam. Kwam Paulus er mee aan in Korinte. Een doorvoerhaven in het oude Griekenland. Vergelijkbaar met ons Rotterdam. Een multiculturele samenleving. Ook een goddeloze samenleving.

Je kunt je voorstellen dat Paulus in Korinte op dezelfde manier werd ontvangen als evangelisten vandaag in Rijnmond. Door een zeer kritisch publiek. [<klik 9>](#) Je komt met een ergerlijke boodschap over een ter dood veroordeelde. Onderworpen aan een gruwelijke doodstraf... [<klik 9-1>](#)

De reactie van de Grieken toen is ook de reactie van veel mensen vandaag. Het evangelie dat de christelijke kerk brengt, is "*dwaasheid*". Te gek voor woorden. Dit slaat helemaal nergens op. *Een vader die zijn zoon bewust aan het kruis laat spijkeren...*

Er wordt van een gelovige wel veel gevraagd? Moet je het van een gekruisigde misdadiger hebben? Als je dat gelooft, dan ben je een sukkel. [<klik 9-2>](#) Wat heb je aan een dode Jezus? Hij beweerde wel de redder/de bevrijder te zijn. Maar waar maken? Ho maar...

En dan wil de kerk ook nog beweren, dat Jezus uit de doden is opgestaan. Dat Hij nu leeft in de hemel. Denkt de kerk dan werkelijk dat we dat ooit zullen geloven? Waar ziet zij ons voor aan? Wij weten wel beter. Je moet jezelf zien te redden! [<klik 9-3>](#)

Ja, dat is de wijsheid van de wereld. [<klik 9-4>](#) Toen en nu. Je moet wat van dit leven zien te maken. Want met de dood is het voorbij. Gelukkig zijn wij mensen tot steeds meer in staat. Het leven is zo goed als maakbaar. Het positivisme straalt eraf.

Sluiten de mensen soms bewust de ogen voor al het negatieve dat het leven in deze wereld kenmerkt? Kijken we weg van de televisie-beelden, die ons het lijden laten zien? Slaan we de krantenberichten over, die verhalen van het leed in de wereld?

Pas als je het lijden niet meer kunt ontkennen, omdat het te dichtbij komt... Dan slaat het negatieve gevoelen toe. Je vlucht liever in de dood, dan met het lijden te dealen. Je bent er helemaal klaar mee. *Klaar met het leven...*

In die wereld komt dan de kerk met "de dwaasheid" van de prediking. Wijst zij op Jezus Christus, de gekruisigde en opgewekte. Hij is Gods antwoord op onze ellende. Juist door in Hem onze ellende op zich te nemen. Daarvan getuigt het kruis.

Jezus Christus de gekruisigde is de redder. [<klik 10>](#) De verlosser. Hij brengt als enige redding. Een totale redding. Vergeving van zonden. Vernieuwing van het leven. Ten slotte ook verheerlijking. Leven op een nieuwe aarde zonder dood, verdriet of pijn.

De formule op de beamer komt gemeenteleden vast bekend voor. Ik heb er jarenlang op gehamerd. Als een smid op een aambeeld. Op catechisatie en in de prediking. Het één kan niet zonder het ander. Het is niet los verkrijgbaar.

Waar komt alle ellende in het hier en nu vandaan? [<klik 11>](#) Dat is een vraag die moeilijk te beantwoorden is, als je het zonder het Woord van God wilt doen. Als je het bestaan van God ontkent, kun je God er ook niet de schuld van geven. Wat blijft je dan over?

Om de ellende nu aan jezelf te wijten? Dat past niet bij je positieve beeld van de mens. De mens die in zichzelf goed is. Dan is het een uitkomst, dat je de doden door oorlogsgeweld en terroristische aanslagen nog aan godsdienst kunt wijten. Donderdagavond nog te beluisteren uit de mond van Jeroen Pauw...

Zo houd je zelf schone handen. Het is de schuld van christenen of moslims... Maar niet alle leed is gevolg van godsdienstig fundamentalisme en radicalisme. Van ziekten en natuurrampen kun je dat niet zeggen.

Zo blijft het kwaad in de wereld een onhanteerbaar iets. Ook omdat wat klein begint vaak groot eindigt. Wat moet je ermee? Wat kun je eraan doen?... Leef er maar over heen. Geniet van het leven zolang het gaat...

Wat is het fijn en goed, dat God er voor zorgt, dat zijn Woord blijft klinken in de wereld. In de christelijke kerk en *vanuit* de christelijke kerk. In dat Woord vind je "wijsheid". Gods wijsheid. Hij laat licht schijnen over alle moeilijke vragen van dit leven. [<klik 11-1>](#)

Gods antwoord op alle ellende heet Jezus Christus. In de gekruisigde Christus lost God alle menselijke/aardse problemen op. Omdat Hij in Jezus de bron van het kwaad, de zonde, aanpakt. Aan het kruis wordt de zonde weggedaan...

Ook hier blijkt het evangelie aanstootgevend. Zonde? Wat is zonde? Als je met God en zijn gebod niet wilt rekenen, dan is kwaad geen zonde te noemen. Je kunt misschien spreken van een verkeerde keus... Dat is dan jammer... dat is zonde...

U voelt wel... Je staat met het evangelie van de gekruisigde Jezus als een rariteit te kijk in de wereld. Een beetje al te goed gelovig. Om het mild te zeggen. En de bijbel? Het is een sprookjesboek...

Heb ik mij dan al die jaren, tot en met vandaag, met sprookjes bezig gehouden? [<klik 12>](#) Heb ik de mensen allerlei nonsens op de mouw gespeld? Of is het evangelie van de gekruisigde Christus toch alle moeite waard geweest?

Van dat laatste ben ik overtuigd. Het wordt ondersteund door de ervaring. Hoe kan het anders, dat er stééds weer mensen zijn, die de boodschap van het kruis gaan geloven? Zoals Anna Gerritsma. De apostel Paulus schreef het al [<klik 12-1>](#) : "*De boodschap bewijst zich door kracht van de Geest.*" (vers 4)

Gods Woord, de bijbel, het evangelie van Jezus, is een krachtig woord. Het brengt mensen tot geloof en bekering. Dat is geen mensenwerk. Dat is Gods werk. Elke gelovige die in het geloof volhardt, is een wonder van God. Ik heb heel veel van die wonderen gezien.

Gemeente, geloven is niet zinloos of dwaas. Daarom is ook preken maken en houden geen onzinnige bezigheid. De Geest van God wil dat gebruiken, om geloof in de gekruisigde Christus te geven. Als prediker heb je daar geen beslissende invloed op...

Zoals Paulus het even verderop in deze brief schrijft. [<klik 12-2>](#) "*Ik heb geplant... maar God heeft doen groeien.*" (hfst. 3, 6) Het doet mij denken aan de preek waarmee ds. Daan Noort mij voor het eerste in het ambt bevestigde.

Hij preekte toen over de gelijkenis van de zaaier. [<klik 12-3>](#) "*Jij moet zaaien. God zorgt voor groei en vrucht.*" Dat kun je in vertrouwen aan Hem over laten. Zijn Geest doet het echte werk...

Tenslotte. Sneeuwt bij het evangelie van de gekruisigde Christus het werk van de Geest niet onder? [<klik 13>](#) Het wordt de christelijke - en zeker de gereformeerde - kerk vaak verweten. Er moet meer aandacht komen voor de Geest, zijn werken en zijn gaven...

Op 11 oktober jl. las ik in het Nederlands Dagblad in een ingezonden een citaat van de bekende Canadese theoloog James Packer. Dat citaat sterkte mij in mijn overtuiging, dat meer van de Geest zomaar kan leiden tot minder Christus. [<klik 13-1>](#)

Ik citeer: *'Als onze aandacht voor het kennen van de Zoon wordt verlegd naar het kennen van de Geest, dan heeft dat meteen twee kwalijke dingen tot gevolg. Enerzijds zullen we ons (...) niet aan het Hoofd (Christus) houden.*

Anderzijds zullen we verstrikt raken in een wereld vol valse 'geestelijke' gevoelens en voorstellingen die niets met Christus te maken hebben. (...) Op dit pad moeten we geen enkele stap willen zetten.'

Zet ik - in navolging van Packer - daarmee de Geest buiten spel? Juist niet. *Omdat meer Christus niets anders betekent dan meer Geest.* [<klik 13-2>](#) De Geest die ons tot Christus wil brengen. Christus die ons zijn Geest geeft. De Geest die ons met Christus verbindt.

De opbrengst van het geloof in Christus door zijn Geest is: *nieuw leven in, met en voor God*. Een leven dat sterker is dan de dood. Eeuwig leven. Dat leven eindigt - en begint daar opnieuw - in *"Gods nieuwe wereld."* Het heerlijk koninkrijk van God.

Uiteindelijk - gemeente - zal blijken, dat *"Jezus Christus en die gekruisigd"* Gods afdoende antwoord is op onze zondige ellende. Zijn opstanding uit de dood is daarvan de goddelijke garantie. Het is de Heilige Geest die ons daarvan overtuigt.

Zo is het evangelie van de gekruisigde Christus [<klik 13-3>](#) **Gods reddende wijsheid en kracht**. Het opent een heerlijk perspectief in het leven. Met dat vooruitzicht gaan christenen opvallen in de wereld. Zij hebben iets wat anderen niet hebben. *Geloof, hoop en liefde*.

In het christelijke leven, het leven door de Geest, het leven voor God, straalt Gods liefde voor mensen. De liefde die de Christus voor de wereld gaf. De liefde die ons drijft. En mij steeds hééft gedreven. Goddank heeft God u en mij *"zijn goddelijke wijsheid"* gegeven.

Amen.

Berkel en Rodenrijs, 27 november 2016.